

drages i fastlæggelsen af den politiske dagsorden for det kommende folketingsår. Det foreslås derfor at give udvalgene adgang til forsøgsvis fra folketingsåret 1997-98 at indlede folketingsåret med at afholde offentlige temadebatter om de politiske hovedemner inden for udvalgets emneområde.

Den nærmere tilrettelæggelse af sådanne møder besluttet i udvalget, men hovedideen bør være at drøfte f.eks. retspolitiske eller socialpolitiske emner, uden at udvalg eller minister er begrænset af de konkrete initiativer, der er omtalt i lovkatologet. Ministerens hovedindsatsområder inden for administrationen af gældende lovgivning eller forslag fra udvalgets medlemmer eller fra ministeren om kulegravning af et emneområde med henblik på større lovreformer kunne f.eks. drøftes.

Offentligheden bør have adgang til sådanne møder. Den nærmere tilrettelæggelse heraf besluttet af hvert udvalg, men pressen, herunder tv og radio, bør have adgang, således at debatten kan nå ud til en stor kreds.

De foreslåede temadebatter skal ses som et supplement til den eksisterende mulighed for, at udvalgene kan afholde høringer.

Europaudvalget har eksempelvis i sin beretning af 27. september 1996 peget på muligheden for, at Europaudvalget i samarbejde med det eller de relevante fagudvalg afholder høringer forud for behandlingen af grøn- og hvidbøger fra Europa-Kommissionen. Til sådanne høringer kan inviteres eksperter, som udspørges af et panel af politikere fra Europaudvalget og fagudvalget, ligesom repræsentanter for EU's institutioner bør kunne deltage. Med henblik på at øge åbenheden omkring Folketingets arbejde med Europaspørgsmål foreslår Europaudvalget, at møderne – såvel en eventuel høring som den efterfølgende behandling i udvalget – afholdes i fuld offentlighed med adgang for presse og tv. I disse møder vil det være sigtsmæssigt, at relevante ministre deltager.

Ved forslagene ændres ikke i øvrigt ved hovedprincippet om, at udvalgmøderne holdes for lukkede døre.

Også de øvrige udvalg tager i stigende omfang initiativ til høringer om principielle offentlige problemstillinger.

Navnlig høringer i mindre målestok, hvor eksperter inviteres til at belyse et emne, og hvor pressen har adgang, kan arrangeres relativt hurtigt og derfor behandle meget aktuelle emner i modsætning til traditionelle høringer, der har karakter af konferencer med mange indbudte tilhørere og derfor kræver forholdsvis lang forberedelse.

Til nr. 12

Godkendelse af stedfortrædere i forbindelse med orlov eller udtræden af Tinget finder sted efter indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Er indstillingen enstemmig, er den hidtil blevet oplæst af udvalgsformanden. Indstillingen er sædvanligvis ledsaget af en udførlig redegørelse for, at det er den pågældende stedfortræder, der er berettiget til at indtræde som enten midlertidigt eller ordinært medlem af Tinget.

Da Tingets afgørelse ved sådanne indstillinger normalt altid sker enstemmigt, foreslås den nuværende procedureform rationaliseret, således at det fremover bliver Folketingets formand, der giver Tinget meddelelsen om udvalgets indstilling, og at dette alene sker i form af en oplæsning af, at Udvalget til Valgs Prøvelse indstiller NN til godkendelse.

I tilfælde af, at der i Udvalget til Valgs Prøvelse ikke er enighed om en indstilling, vil Folketinget skulle træffe afgørelse på grundlag af en skriftlig betænkning og indstilling fra udvalget.

Til nr. 13

Selv om der som foreslået afholdes et særligt møde i Folketinget i september en uges tid efter fremsættelsen af finanslovsforslaget med henblik på at gennemføre en 1. behandling af dette, vil forslaget fortsat skulle fremsættes uden for Tingets mødeperiode. Der vil derimod ikke være behov for straks efter fremsættelsen at henvise finanslovsforslaget til Finansudvalget, idet henvisning i så fald sker på normal måde efter førstebehandling.

Til nr. 14, 16 og 17

I dag skal der ved 1. behandling henholdsvis 2. behandling af et lovforslag træffes beslutning om, hvorvidt et lovforslag skal overgå til 2. henholdsvis 3. behandling. Nægtelse heraf kan medføre forslagets bortfald. Da denne mulighed ikke har været anvendt siden 1959, og da det må antages, at der ikke vil være nogen saglig grund til at nægte et forslags overgang til videre behandling på disse stadier, foreslås det, at overgang til videre behandling sker, uden at Tinget træffer beslutning herom.

Ved ændringsforslagene ændres reglen om udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling endvidere således, at udgangspunktet i overensstemmelse med praksis vil være, at forslagene går direkte til 3. behandling uden fornyet udvalgsbehandling, medmindre andet besluttet. I dag er udgangspunktet, at